

Czesław Strzyżewski, Justyna Mizerka

Lubochnia, st. 23, gm. Gniezno, woj. poznańskie, AZP 50-35/184

Informator Archeologiczny : badania 30, 174

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LUBOCHNIA, st. 23,
gm. Gniezno,
woj. poznańskie,
AZP 50-35/184

- osada z późnego okresu wpływów rzymskich (fazy C₁-C₂)

Ratownicze przedinvestycyjne badania wykopaliskowe, przeprowadzone na przełomie lipca i sierpnia przez mgr mgr Czesława Strzyżewskiego i Justynę Mizerkę (Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie). Finansowane przez Urząd Gminy w Gnieźnie. Drugi sezon badań. Założono 7 wykopów o łącznej powierzchni 68 m².

W wykopach wodociągowych na terenie osiedla, gdzie dwa lata wcześniej stwierdzono istnienie osadnictwa pradziejowego w dwóch zespołach: osada z późnego okresu wpływów rzymskich (st. 23) i osada z wczesnego okresu wpływów rzymskich (st. 12-13), rozpoznano liczne obiekty archeologiczne, które potwierdziły istnienie intensywnego osadnictwa w rejonie wschodniej części obszaru między krawędzią doliny Jeziora Wierzbiczańskiego a drogą prowadzącą z Lubochni do Wierzbicz w III-IV w. W sezonie 1996 odkryto 7 obiektów, w tym pozostałości czterech budynków mieszkalnych, 2 paleniska i jamę spaleniskową. Budowle naziemne miały kształt czworokątny o wymiarach od 5,96 x 2,04 do 3,40 x 3,40 m i były nieznacznie wgłębione w grunt. We wszystkich wewnątrz odsłonięto jamy po słupach: w obiekcie 1 – dwie, w obiekcie 2 – czternaście, w obiekcie 3 – cztery, w obiekcie 6 – pięć. Paleniska o wymiarach 1,80 x 2,30 i 1,24 x 0,90 miały kształt nieregularnie czworokątny i były częściowo zniszczone przez głęboką orkę. Jama spaleniskowa miała kształt owalny i wymiary 1,5 x 0,77 m (zwarta spalenizna). W części wschodniej stanowiska stwierdzono obecność zwartej warstwy kulturowej, rozciągającej się na wschód (w wykopach wodociągowych wzdłuż drogi widoczne są ślady po zniszczonych obiektach). W obiektach znaleziono głównie ceramikę – 803 fragmenty naczyń, w tym 6 toczonych i 3 obtaczanych. Wyróżniono wśród nich ceramikę „grubej roboty”, o niedokładnie wygładzonych lub chropowatych powierzchniach, reprezentowaną przez naczynia garnkowate, czasem dużych rozmiarów, oraz ceramikę o powierzchniach wygładzanych, niekiedy barwy czarnej lub brunatnożółtej. Przeważnie były to naczynia baniaste, średniej wielkości – przede wszystkim czarki, misy, naczynia wazowate, zdobione niekiedy ornamentem dołków paznokciowych, ukośnych, głębokich nacięć, linii falistych i zygzakowatych, a w jednym wypadku ornamentem stempelkowym. Prócz tego wystąpiły 2 fragmenty tzw. ceramiki sitowej, fragment czarki na stópce i naczynko miniaturowe. Zebrano ponadto 20 bryłek polepy, kości zwierzęce i zwęglone drewno. W obiekcie 1 znaleziono osetkę kamienną i denar srebrny Hadriana, zaś w obiekcie 3 – haczyk i fragment noża żelaznego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie.

Teren powinien być objęty nadzorem archeologicznym podczas dalszych prac budowlanych.

Łąkocin, st. I,
gm. Inowrocław, woj. bydgoskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

Łukowisko, st. V,
gm. Międzyrzec Podlaski,
woj. białkopodlaskie

patrz: wczesne średniowiecze

ŁYSOKANIE, st. 4,
gm. Klaj,
woj. krakowskie,
AZP 104-59/78

- ślady osadnictwa kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego i późnośredniowiecznego

Sondażowe badania wykopaliskowe w związku z budową autostrady A4, przeprowadzone przez Krakowski Zespół do Badań Autostrad. Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Założono wykopy sondażowe o powierzchni 170 m².

MAGNUSZEW MAŁY, st. 4,
gm. Szelków,
woj. ostrołęckie,
AZP 45-68/15

- cmentarzysko kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – starszy okres wpływów rzymskich, faza B₂)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w czerwcu przez mgr. Antoniego Smolińskiego (PHU „ANWIT” Warszawa). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Stanowisko zostało odkryte w październiku 1986 r. w trakcie badań powierzchniowych AZP. W roku 1995 rozpoczęto ratownicze badania wykopaliskowe, które kontynuowano w sezonie 1996 na powierzchni około 2 arów.